

Sentir-se superior

Dm, 29/10/2019 per Catalunya Franc...

[Catalunya Franciscana](#)

(Fra Josep Manuel Vallejo)

Un dels esports més practicats pels humans de les nostres latituds és el de la murmuració, que consisteix en parlar malament de l'altre, quan no hi és present.

Però, fixem-nos que quan critico a alguna persona per alguna cosa que no fa bé, pressuposo que jo ho faig bé. Si li dic que dibuixa malament, és perquè jo dibuixo bé. Si li dic que canta malament, és perquè jo canto bé. Si penso que porta una vida poc cristiana, és que penso que jo sí que la porto...

És a dir, el que critica es pensa que és bo, se sent superior.

És el que li passa al fariseu de la paràbola de Lc 18,9-14. Es pensa que és bo, que és just perquè compleix. Dejuna dos dies per setmana i dona el 10% del que guanya. Es pensa que és just per les obres que fa. No necessita Déu. I no s'adona que menyspreant d'aquella manera el públicà, fa malbé totes les seves obres virtuoses.

El públicà és conscient de la seva misèria i, per això, suplica Déu sense atrevir-se a aixecar el cap i donant-se cops al pit: "Déu meu, sigueu-me propici, que sóc un pecador". És conscient que és un pecador.

El fariseu no. És un cec per veure's a si mateix, no s'adona que les bones obres, fetes amb orgull i prepotència, no serveixen per a res. La virtut, si no és amb humilitat, no és cristiana.

El públicà és justificat perquè viu en la veritat: "sóc un pecador". El fariseu s'enganya perquè no s'adona que també ell és un pecador.

Tots som pecadors! La diferència està en el fet que uns ho saben i altres

dissimulen.

Perquè el pecat no són les obres dolentes sinó que el pecat és un estat de no santedat, de no plenitud. Tal com diu el salm 50: “Vós sabeu que he nascut en la culpa, que la mare m’engendrà pecador”.

Tots vivim en estat de pecadors. Sols Déu ens pot santificar, ens pot transformar.

Per això Jesús diu als fariseus que “les prostitutes i els publicans us passaran al davant en el Regne de Déu”, perquè ells són conscients del seu pecat i els fariseus no.

En la mesura que ens atansem a la santedat de Jesús (el coneguem), serem conscients del nostre estat de pecat, i ja no tindrem esma de judicar els altres. En el benentès que quan critiquem l’Església o qualsevol altre col·lectiu, pressuposem la nostra coherència, i ens posem en l’actitud del fariseu.